

บทที่ 5

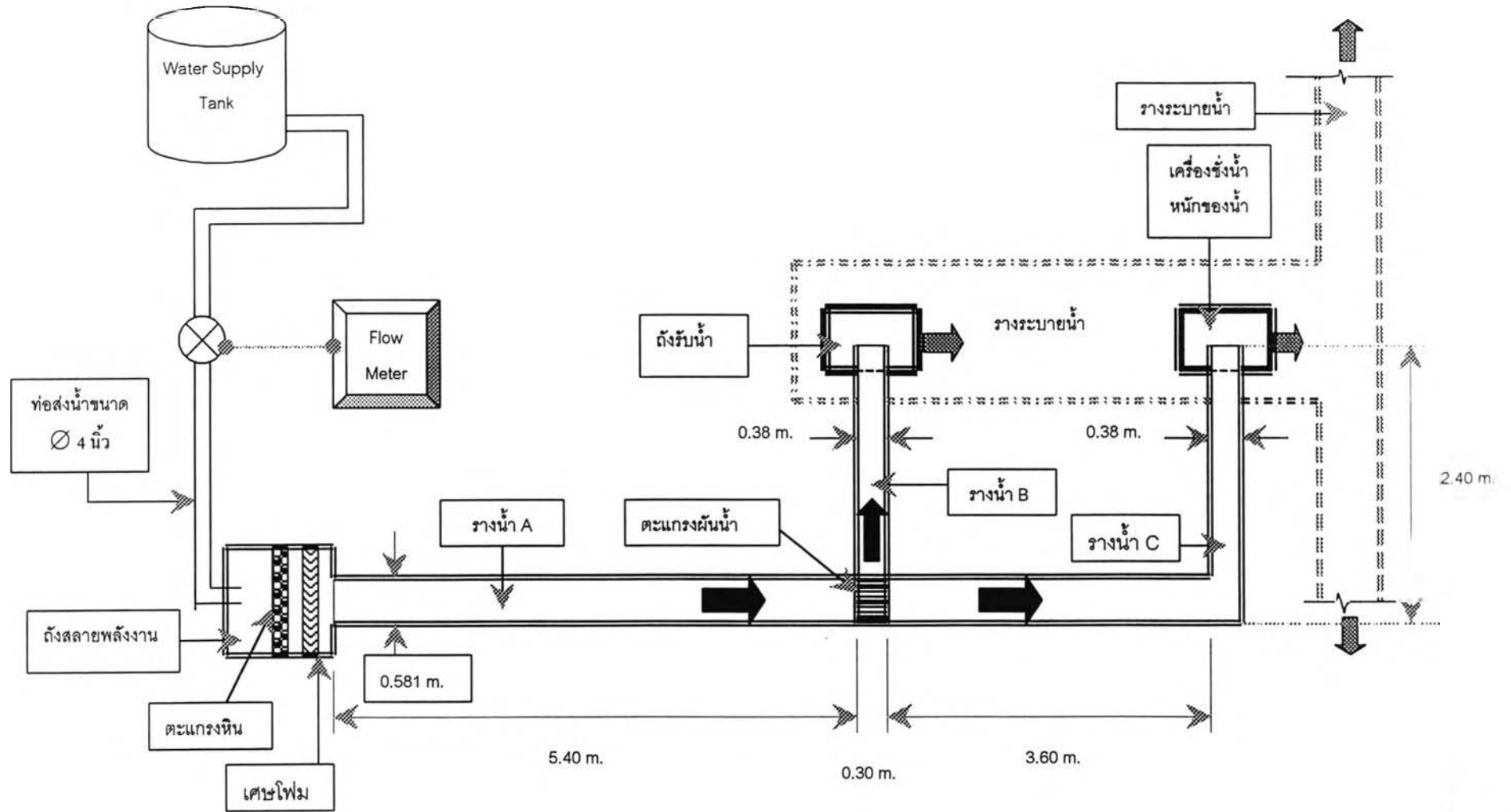
การทำการทดลองเก็บข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จำเป็นต้องทำการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงผลที่ได้รับ ซึ่งในการศึกษาเกี่ยวกับการไหลในทางน้ำที่มีหน้าตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าและมีตะแกรงผันน้ำอยู่ที่ท้องน้ำจำเป็นต้องทำการสร้างแบบจำลองทางกายภาพ (Physical Models) เพื่อใช้ในการจำลองสภาพการไหลในลักษณะดังกล่าว แบบจำลองทางกายภาพได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ภายในห้องปฏิบัติการวิศวกรรมแหล่งน้ำ (ชั้น 2) อาคาร 5 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้มีการสร้างรางน้ำ (Flume) ขึ้นมาใหม่เพื่อใช้สำหรับการศึกษาในกรณีเช่นนี้โดยเฉพาะ สำหรับรายละเอียดการสร้างแบบจำลองทางกายภาพจะได้กล่าวต่อไป

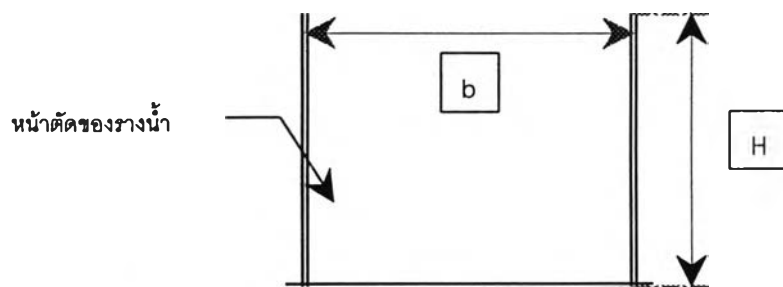
5.1 เครื่องมือที่ใช้ทำการทดลองเก็บข้อมูล

5.1.1) รางน้ำ (Flume) มีลักษณะหน้าตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำด้วยแผ่นพลาสติกใสผิวเรียบมัน ประกอบเข้าด้วยกันโดยติดตั้งอยู่บนโครงเหล็ก สำหรับรางน้ำที่ประกอบกันเข้าเป็นชุดทดลองมีทั้งหมด 3 ตัว ดังแสดงรายละเอียดในรูป 5-1 และรูป 5-2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

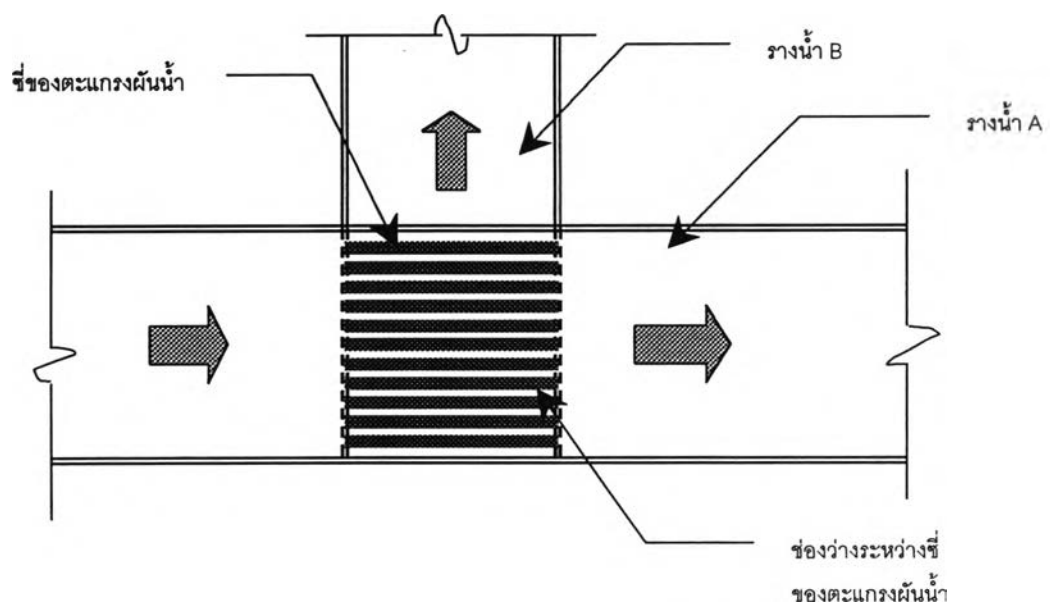
ก) รางน้ำ A เป็นรางน้ำหลักที่นำน้ำจากถังสลายพลังงานมาสู่ตะแกรงผันน้ำ และในทำนองเดียวกันก็นำน้ำที่เหลือจากการผันน้ำลอดผ่านตะแกรงผันน้ำ ไปสู่รางน้ำ C โดยรางน้ำ A นี้จะมีขนาดหน้าตัดกว้างที่สุด คือมีความกว้าง 58.1 เซนติเมตร ความยาวทั้งหมด 9.30 เมตร ความสูงของช่องรางน้ำ 48.0 เซนติเมตร โดยระดับพื้นของรางน้ำ A อยู่สูงจากระดับพื้นห้องปฏิบัติการ 1.23 เมตร นอกจากนี้บริเวณพื้นของรางน้ำได้มีการเจาะช่องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด

รูป 5-1 ลักษณะของชุดทดลองที่ใช้ในการศึกษาเก็บข้อมูล

ชนิดรางน้ำ	ระยะ b (cm.)	ระยะ H (cm.)
A	58.1	48.0
B	38.0	40.0
C	38.0	40.0

รูป 5-2 รายละเอียดของรางน้ำและตะแกรงผัดน้ำ

ความกว้างเท่ากับความกว้างของรางน้ำ และมีความยาว 30.0 เซนติเมตร ไว้สำหรับติดตั้งตะแกรงผันน้ำเพื่อเป็นทางผ่านของน้ำที่ถูกผันไปสู่รางน้ำ B สำหรับบริเวณที่เจาะเป็นช่องดังกล่าวอยู่ห่างจากถังสลายพลังงานเป็นระยะทาง 5.40 เมตร (ดูรูป ข-1 และรูป ข-2 ใน ภาคผนวก ข)

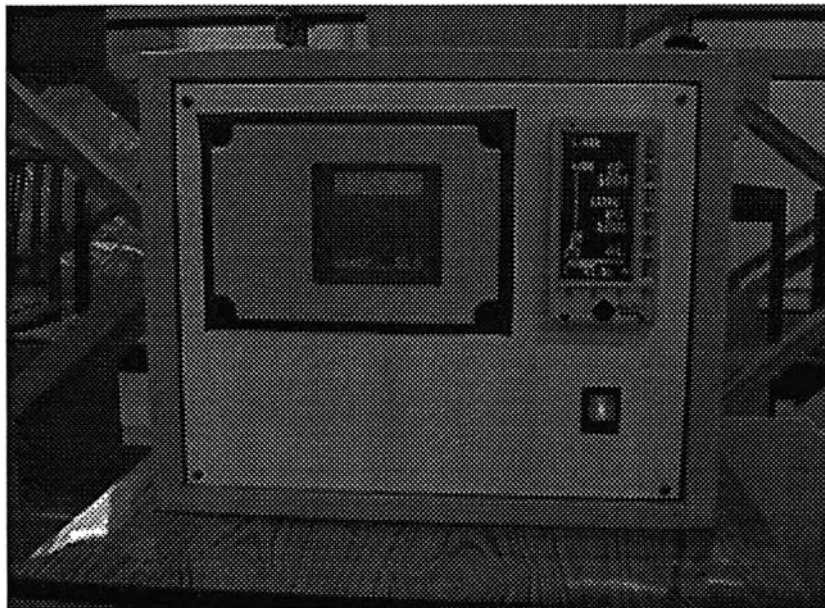
ข) รางน้ำ B เป็นรางน้ำที่มีขนาดหน้าตัดกว้าง 38.0 เซนติเมตร สูง 40.0 เซนติเมตร และมีความยาว 2.40 เมตร โดยระดับพื้นของรางน้ำ B อยู่สูงจากระดับพื้นห้องปฏิบัติการ 0.82 เมตร วางทำมุมฉากกับรางน้ำ A สำหรับส่วนหัวของรางน้ำ B จะติดตั้งอยู่ใต้รางน้ำ A บริเวณที่เจาะเป็นช่อง เพื่อที่จะได้นำน้ำที่ผ่านการผันลดตะแกรงผันน้ำไปสู่รางระบายน้ำ (ดูรูป ข-3 ใน ภาคผนวก ข)

ค) รางน้ำ C เป็นรางน้ำที่มีขนาดหน้าตัดกว้าง 38.0 เซนติเมตร สูง 40.0 เซนติเมตร และมีความยาว 2.40 เมตร โดยระดับพื้นของรางน้ำ B อยู่สูงจากระดับพื้นห้องปฏิบัติการ 1.17 เมตร ติดตั้งทำมุมฉากกับรางน้ำ A ที่บริเวณปลายด้านท้ายน้ำของรางน้ำ A ทำหน้าที่นำน้ำที่เหลือจากการผันลดผ่าน ตะแกรงผันน้ำไปสู่เครื่องชั่งน้ำหนัก ซึ่งใช้ในการหาอัตราการไหลของน้ำที่เหลือจากการผันลดผ่านตะแกรงผันน้ำ (ดูรูป ข-4 ใน ภาคผนวก ข)

5.1.2) เครื่องมือวัดอัตราการไหล ประกอบด้วย

ก) เครื่องควบคุมและวัดอัตราการไหล (Flow Meter) ดังแสดงในรูป 5-3 เป็นเครื่องมือที่ใช้ควบคุมอัตราการไหลที่จะส่งผ่านเข้ามายังชุดทดลอง โดยจะมีตู้สำหรับควบคุมอัตราการไหลซึ่งเราสามารถตั้งค่าอัตราการไหลตามที่ต้องการได้ เครื่องมือชิ้นนี้จะทำงานด้วยระบบไฟฟ้าในการส่งสัญญาณการควบคุมไปยัง

อุปกรณ์ควบคุมและวัดอัตราการไหล ซึ่งติดตั้งไว้ที่ท่อเหล็กที่ลำเลียงน้ำจากระบบจ่ายน้ำของอาคารปฏิบัติการ (ดูรูป ข-7 และรูป ข-8 ภาคผนวก ข) การทำงานของอุปกรณ์ควบคุมอัตราการไหลที่ติดตั้งไว้ที่ท่อเหล็กจะทำงานร่วมกับประตูน้ำที่ปิด-เปิดโดยเครื่องอัดอากาศ (Air pump) สำหรับค่าอัตราการไหลที่แสดงในเครื่องมือชิ้นนี้จะแสดงในหน่วย ลิตรต่อนาที ซึ่งได้มีการปรับเทียบ (Calibration) เครื่องมือไว้ก่อนที่จะเริ่มทำการทดลอง (สำหรับรายละเอียดการปรับเทียบได้แสดงไว้ใน ภาคผนวก ข)

รูป 5-3 เครื่องมือวัดและควบคุมอัตราการไหล (Flow meter)

ข) เครื่องชั่งน้ำหนัก ใช้ในการหาค่าอัตราการไหลของน้ำที่เหลือจากการผัน (Divert) ลอดผ่านตะแกรงผันน้ำ โดยจะรับน้ำที่ไหลมาจากรางน้ำ C แล้วทำการวัดค่าน้ำหนักของน้ำที่เพิ่มขึ้นเทียบกับระยะเวลาที่เปลี่ยนไป (ดูรูป ข-12 ในภาคผนวก ข)

5.1.3) เครื่องมือวัดความลึกการไหล โดยได้เลือกใช้ *Point Gauge* เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการวัดความลึกการไหลเหนือรางน้ำ A และเหนือตะแกรงผันทน้ำ โดยค่าที่อ่านได้จะมีความละเอียดถึง 0.01 มิลลิเมตร ซึ่งได้ทำการติดตั้งไว้บนชุดล้อเลื่อนที่สามารถเคลื่อนที่ไปมาบนรางเหล็กที่อยู่เหนือรางน้ำ A สำหรับการวัดค่าความลึกการไหลนั้นจะทำการวัดที่ตำแหน่งกึ่งกลางของหน้าตัดในแต่ละหน้าตัด (ดูรูป ข-9 และรูป ข-10 ใน ภาคผนวก ข)

5.1.4) เครื่องมือวัดอื่นๆ ได้แก่

- ก) *ไม้บรรทัดเหล็ก* ใช้ในการวัดระยะทางหรือตำแหน่งที่ทำการวัดความลึกการไหลบนรางเลื่อน
- ข) *นาฬิกาจับเวลา* ใช้ในการจับเวลาที่เปลี่ยนไปของการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักของน้ำที่ไหลมาจากรางน้ำ C
- ค) *เทอร์โมมิเตอร์* ใช้ในการวัดอุณหภูมิของน้ำที่ทำการทดลองเพื่อที่จะทราบค่าหน่วยน้ำหนักของน้ำ

5.1.5) ชุดซี่ของตะแกรงผันทน้ำ (Racks) ทำด้วยพลาสติกผิวมัน เรียบและใส เช่นเดียวกับวัสดุที่ใช้ในการทำรางน้ำ โดยมีความหนาเท่ากับพื้นรางน้ำ A มีความกว้างของแต่ละซี่ 2.0 เซนติเมตร ความยาว 30.0 เซนติเมตร ติดตั้งบริเวณช่องที่เจาะไว้บริเวณพื้นของรางน้ำ A โดยจะวางตัวไปในทิศเดียวกันกับรางน้ำ A

สำหรับการติดตั้งซี่ของตะแกรงผันทน้ำเพื่อประกอบเป็นชุดของตะแกรงผันทน้ำดังกล่าวนี้ จะทำการวางตะแกรงให้มีระยะห่างระหว่างซี่เท่าๆกัน ตามที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ตะแกรงผันทน้ำที่มีอัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิด (E) ต่างๆ กัน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดอัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิดของตะแกรงผันทน้ำไว้ 5 ชุด คือ

$$E = 0.2083$$

$$E = 0.2422$$

$$\varepsilon = 0.2754$$

$$\varepsilon = 0.3112$$

$$\varepsilon = 0.3804$$

สำหรับตัวอย่างของชุดตะแกรงที่ติดตั้งเรียบร้อยแล้วแสดงไว้ในรูป 5-4

รูป 5-4 ตัวอย่างตะแกรงผิวน้ำซึ่งติดตั้งเรียบร้อยแล้ว

5.1.6) ถังสลายพลังงาน เป็นถังสี่เหลี่ยมขนาด $0.90 \times 1.00 \times 0.98 \text{ m}^3$. ที่ด้านบนเปิดโล่งเพื่อรับน้ำที่ปล่อยออกมาจากท่อส่งน้ำขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว ผังด้านหนึ่งเปิดเป็นช่องกว้างพอดีกับขนาดความกว้างของรางน้ำ A ภายในถังจะมีตะแกรงเหล็กซึ่งใส่นหินขนาดเล็กๆ ไว้ภายใน นอกจากนี้ยังมีเศษโฟมชิ้นเล็กๆ ซึ่งบรรจุไว้ในถุงตาข่าย ซึ่งวัสดุเหล่านี้มีไว้เพื่อสลายพลังงานและลดกระแสน้ำปั่นป่วนของน้ำที่ปล่อยออกมาจากท่อส่งน้ำก่อนที่จะส่งผ่านรางน้ำ A ไปสู่ตะแกรงผิวน้ำ (ดูรูป ข-13 และรูป ข-14 ใน ภาคผนวก ข)

5.2 ระบบการหมุนเวียนของน้ำ

สำหรับแหล่งจ่ายน้ำจะมาจากถังเก็บน้ำขนาดใหญ่ของอาคารปฏิบัติการ โดยปล่อยน้ำลงมาจากดาดฟ้าของอาคารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลกตามท่อเหล็กขนาดใหญ่ แล้วจึงลดขนาดท่อลงมาเรื่อยๆ ผ่านเครื่องควบคุมและวัดอัตราการไหล (Flow Meter) ไปสู่ท่อ PVC ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว ซึ่งจะนำน้ำไปสู่ถังสลายพลังงาน จากนั้นน้ำที่ผ่านการสลายพลังงานจะไหลตามรางน้ำ A ไปสู่ตะแกรงผันทันน้ำ โดยน้ำส่วนหนึ่งจะถูกผันลอดผ่านตะแกรงผันทันน้ำไปสู่รางน้ำ B ส่วนน้ำอีกส่วนหนึ่งซึ่งเหลือจากการผันลอดผ่านตะแกรงผันทันน้ำจะไหลเลยตะแกรงผันทันน้ำไปทางปลายของรางน้ำ A สูรางน้ำ C และไหลลงสู่เครื่องชั่งน้ำหนักของน้ำต่อไป จากนั้นน้ำจากรางน้ำ B และน้ำที่ผ่านการชั่งน้ำหนักจะไหลลงสู่รางระบายน้ำ และไหลลงท่อเหล็กสู่ถังเก็บน้ำใต้ดินของอาคารปฏิบัติการและจะถูกสูบลอยกลับขึ้นไปยังถังเก็บน้ำบนดาดฟ้าของอาคารดังเดิม

อนึ่งสำหรับความสามารถสูงสุดที่ท่อจ่ายน้ำขนาด 4 นิ้วสามารถจ่ายน้ำได้อยู่ที่ประมาณ 2400 ลิตรต่อนาที

5.3 รูปแบบการทดลอง

สำหรับในการทำการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลจากแบบจำลองทางกายภาพที่สร้างขึ้น จะมีการกำหนดรูปแบบของการทดลองออกเป็นกรณีต่างๆ เพื่อให้ได้ผลการศึกษารอบคลุมลักษณะการไหล หรือคุณลักษณะของตะแกรงผันทันน้ำหลายๆกรณี โดยได้กำหนดรูปแบบการทดลองดังนี้คือ

5.3.1) **สภาพการไหลเข้าสู่ตะแกรงผันทันน้ำ** จะทำการศึกษาสภาพการไหลเข้าสู่ตะแกรงผันทันน้ำจำนวน 2 รูปแบบ คือ

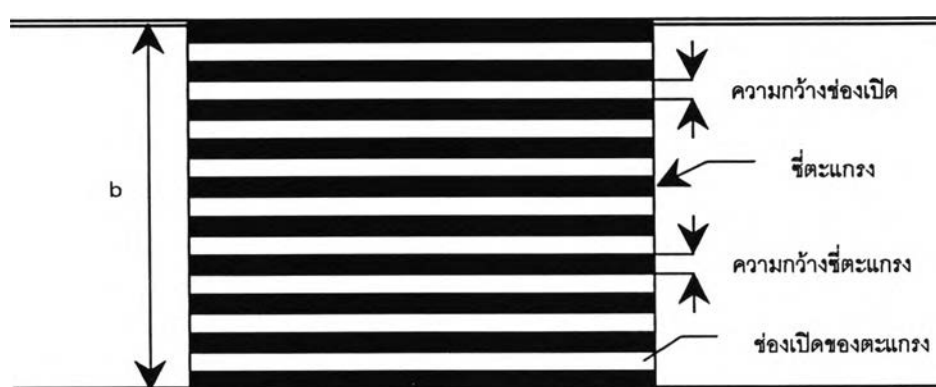
ก) การไหลแบบไดวิกฤติ ทำได้โดยกำหนดให้ทางน้ำอยู่ในแนวระดับ

ข) การไหลแบบเหนือวิกฤติ ทำได้โดยการปรับระดับพื้นทางน้ำให้มีความลาดจากเหนือน้ำไปทางท้ายน้ำ โดยให้ระดับพื้นทางด้านเหนือน้ำอยู่สูงกว่าด้านท้ายน้ำ 9.0 เซนติเมตร ซึ่งจะทำให้ทางน้ำมีความลาด (Slope) 0.97% ซึ่งมากกว่าความลาดวิกฤติสูงสุดของขอบเขตที่จะทำการศึกษา

5.3.2) รูปแบบของตะแกรงฝัมน้ำ สำหรับตะแกรงฝัมน้ำที่ใช้ในการทดลองในแต่ละสภาพการไหลจะมีทั้งหมด 5 ชุด โดยมีการจัดรูปแบบดังตาราง 5-1 (ดูรูป 5-5 ประกอบ)

ตาราง 5-1 การจัดรูปแบบของตะแกรงฝัมน้ำที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ชุดที่	จำนวนซี่ตะแกรง (ซี่)	ความกว้างซี่ตะแกรง (ซม.)	จำนวนช่องเปิด (ช่อง)	ความกว้างช่องเปิด (ซม.)	อัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิด, ϵ
1	23	2.00	22	0.55	0.2083
2	22	2.00	21	0.67	0.2422
3	21	2.00	20	0.80	0.2754
4	20	2.00	19	0.95	0.3112
5	18	2.00	17	1.30	0.3804

รูป 5-5 ระยะเวลาต่างๆของตะแกรงฝัมน้ำ

5.3.3) อัตราการไหลเข้าสู่ตะแกรงผันท้ำ (Q_p) จะใช้ Flow Meter เป็นตัวควบคุม ปริมาณน้ำหรืออัตราการไหลของน้ำเข้าสู่ตะแกรงผันท้ำ โดยจะเริ่มที่อัตราการไหลประมาณ 500 ลิตรต่อนาที และเพิ่มทีละ 100 ลิตรต่อนาที โดยแบ่งเป็น

- ก) การไหลแบบไดวิกฤติ มีอัตราการไหล 18 ค่าต่อ 1 ชุดตะแกรงผันท้ำ โดยเริ่ม จาก 500 ลิตรต่อนาที ไปจนถึง 2200 ลิตรต่อนาที
- ข) การไหลแบบเหนือวิกฤติ มีอัตราการไหล 16 ค่าต่อ 1 ชุดตะแกรงผันท้ำ โดย เริ่มจาก 500 ลิตรต่อนาที ไปจนถึง 2000 ลิตรต่อนาที

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับรูปแบบการทดลองสามารถสรุปได้ว่า

- การไหลแบบไดวิกฤติ มีรูปแบบการทดลองจำนวน 90 รูปแบบ
- การไหลแบบเหนือวิกฤติ มีรูปแบบการทดลองจำนวน 80 รูปแบบ

รวมมีรูปแบบการทดลองทั้งสิ้นจำนวน 170 รูปแบบ

5.4 วิธีทำการทดลอง

การทดลองมีขึ้น ณ ห้องปฏิบัติการวิศวกรรมแหล่งน้ำ ชั้น 2 อาคาร 5 คณะวิศวกรรม ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ทำการติดตั้งชุดซีตตะแกรงผันท้ำบริเวณช่องเปิดในรางน้ำ A ให้ได้ขนาดอัตราส่วนพื้นที่ ช่องเปิด, E ตามที่ต้องการ โดยอัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิด, E ของตะแกรงผันท้ำหาได้จาก

$$\text{อัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิด, } E = (\text{พื้นที่ช่องเปิดของตะแกรงผันท้ำ}) / (\text{พื้นที่ทั้งหมดของตะแกรงผันท้ำ})$$

2) เปิดเครื่องสูบน้ำให้น้ำในระบบจ่ายน้ำของอาคารปฏิบัติการเกิดการหมุนเวียนและพอ เพียงที่จะทำการทดลอง จากนั้นเปิดสวิทช์เครื่องควบคุมอัตราการไหล (Flow Meter) และทำการ ตั้งค่าอัตราการไหลที่จะไหลเข้าสู่ตะแกรงผันท้ำตามที่ต้องการ โดยจะเริ่มต้นที่ 500 ลิตรต่อนาที

จากนั้นเปิดประตูน้ำให้น้ำจากระบบจ่ายน้ำของอาคารปฏิบัติการไหลผ่านมายังอุปกรณ์ควบคุมและวัดอัตราการไหลที่ต่อเชื่อมกับเครื่องควบคุมอัตราการไหลจนสังเกตได้ว่า มีการไหลของน้ำหมุนเวียนทั้งระบบดังที่อธิบายไว้ในหัวข้อ 5.2)

3) จากนั้นรอกจนกว่ากระแสน้ำในรางน้ำ A มีความราบเรียบและคงที่ ซึ่งจะสังเกตได้จากค่าที่บอกถึงอัตราการไหลผ่านอุปกรณ์วัดอัตราการไหล ดังแสดงที่หน้าปัทม์ของเครื่องควบคุมอัตราการไหลมีค่าคงที่หรือเกือบจะคงที่ ให้ทำการบันทึกข้อมูลต่างๆ ดังนี้ คือ

- 3.1) อัตราการไหลเข้าสู่ตะแกรงผันท้ำ (Q_s) ซึ่งสามารถอ่านได้จากที่หน้าปัทม์ของเครื่องควบคุมอัตราการไหล (Flow Meter)
- 3.2) น้ำหนักของน้ำ(ส่วนที่เหลือจากการผันลวดผ่านตะแกรงผันท้ำ) ที่เพิ่มขึ้นต่อช่วงเวลา เพื่อนำไปคำนวณหาอัตราการไหลที่เหลือจากการถูกผันลวดผ่านตะแกรงผันท้ำ (Q_r)
- 3.3) ความลึกการไหลที่ตำแหน่งต่างๆ ในรางน้ำ A ดังนี้
 - ก) เหนือตะแกรงผันท้ำตั้งแต่จุดเริ่มต้นของตะแกรงผันท้ำ (ระยะ $x = 0$ cm.) ไปทางท้ายน้ำทุกๆ 2 เซนติเมตร จนสุดความยาวตะแกรงผันท้ำ (ที่ระยะ $x = 30$ cm.)
 - ข) ด้านเหนือน้ำของตะแกรงผันท้ำ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของตะแกรงผันท้ำ(ระยะ $x = 0$ cm.) ไปทางเหนือน้ำที่ระยะ 3,6,9,12,15,20,25,30,35,40,45,50,55,60,65,70,80,90,100,110 และ 120 เซนติเมตร ตามลำดับ
 - ค) ด้านท้ายน้ำของตะแกรงผันท้ำ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของตะแกรงผันท้ำ(ระยะ $x = 0$ cm.) ไปทางท้ายน้ำที่ระยะ 33,36,39,42,45,48,51,54,57,60,63,66,69 และ 72 เซนติเมตร ตามลำดับ
 - ง) y_0 คือ ความลึกการไหลที่หน้าตัดที่อยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของตะแกรงผันท้ำ (ระยะ $x = 0$ cm.) ไปทางเหนือน้ำเป็นระยะทางอย่างน้อย 5 เท่าของความลึกการไหลที่หน้าตัด $x = 0$ cm.
- 3.4) อุณหภูมิของน้ำที่ใช้ทำการทดลอง

4) ทำการเปลี่ยนค่าอัตราการไหลเข้าสู่ตะแกรงผั้หน้าเป็นค่าใหม่แล้วดำเนินการเช่นเดียวกับที่ได้อธิบายไว้ในข้อ 3)

5) เมื่อเปลี่ยนค่าอัตราการไหลเข้าสู่ตะแกรงผั้หน้าได้ครบจำนวนตามที่ต้องการ สำหรับขนาดพื้นที่ช่องเปิดของตะแกรงผั้หน้าแต่ละขนาดแล้วให้ทำการรื้อซี่ของตะแกรงผั้หน้าเดิมออกแล้วทำการปรับระยะห่างระหว่างซี่ของตะแกรงใหม่ เพื่อให้ได้อัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิดของตะแกรงผั้หน้าค่าใหม่แล้วดำเนินการตามข้อ 3) และ 4)

หมายเหตุ ภาพประกอบการทดลองดูได้จาก ภาคผนวก ซ